

Publicerad 2007-07-06 15:18 av madinsane

välkåmmen till svärje

välkåmmän till svärje

sa de

när jag var fyra

och kräktes i min nya, vita pälsmössa

det lät alltid som om de sjöng

de där underliga människorna

i landet bortom vattenpölen

som var för djup för mina gummistövlar

de där röda

med prickar

och mamma kunde aldrig lära sig att säga

sju

så hon sa "sex.. nä förresten, jag tar en till"

jag sa inte så mycket alls

saknade mest pälsmössan

och jani

hemma på min gård

på andra sidan vattenpölen

som var för djup

för prickiga gummistövlar

och vår å

som rann tvärs igenom vår äng

där vi lekte

och jag var precis som han

janis mamma gifte om sig sen

med nån man

som var gravt alkoholiserad

och det sista vi hörde

var att han satt en kula i huvudet

på varenda medlem

i sin nya familj

medan de sov
den nya mannen alltså
inte min jani

min jani sitter kvar vid ån
som rann tvärs igenom ängen
på vår sida av vattenpölen

och jag var välkåmmän till svärje

men hittade aldrig hem

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren madinsane med Poeter.se id #2187 innehar upphovsrätten